

Všiml/a sis někdy, že průvodce na zámku dalším a dalším skupinám návštěvníků říká pořád to samé, co se nadrtil zpaměti? A vůbec mu to není hloupé? Kdybys se stejným průvodcem šel na dvě prohlídky hned za sebou, naprostou většinu věcí bude říkat úplně stejně. Pokud je citlivý a navíc i zkušený, občas svůj výklad v některých detailech možná maličko přizpůsobí zvláštnostem dané skupiny; třeba dětem nebo naopak starším návštěvníkům.

Podobně učitel nebo odborný lektor. Při přednášení určité látky opakovaně říká, co se nadrtil zpaměti; a navíc používá stále stejné příklady, stejné ilustrace a stejné příběhy z praxe. A vůbec mu to není hloupé! Je-li citlivý a navíc i zkušený, některé věci občas přizpůsobí zájmu, potřebám nebo stavu svých studentů.

Podobných profesí je víc, kde říkáš totéž a znovu totéž a pak zase totéž, co ses nadrtil zpaměti. I několikrát za den totéž, jen to průběžně trochu přizpůsobuješ dané skupině... Nerozumím, proč některým křesťanům připadá divné říkat lidem „něco naučeného“, pořád to samé „evangelium“. Kdyby se ti křesťané naučili svoji „látku“ jako průvodce na zámku nebo jako kterýkoli lektor či učitel, mohli by svoji nejvzácnější zprávu sdílet velmi velmi účinně! S trochou citlivosti a zkušenosti přitom občas něco přizpůsobí situaci nebo potřebám konkrétního člověka nebo i skupiny, se kterou mluví...